

Ellemann-Jensen (V):

Ministerens henvisning til bilag 17 viser endnu en gang, hvor farligt det er at sætte en jurist til at beskæftige sig med noget, der har med økonomi at gøre. Man har ikke korrigeret for de forskellige sammensætninger af bruttonationalproduktet i de lande, man uden videre sammenligner med, så de tal siger ingenting, hr. minister.

Arne Bjerregaard (KrF):

Må jeg først spørge ministeren, om den hensigtserklæring, som står i betænkningen, om ændring af dobbeltbeskatningen, betyder, at ministeren er villig til at tage et provenutab på dette område for at lempe dobbeltbeskatningen.

Ministeren henviser til bilag 17 som et svar på, om man har en større beskatning i Danmark end i de andre lande. Man fremlægger her nogle tal, som er sat i forhold til bruttonationalproduktet. Hvad i al vide verden har det med den almindelige selskabsbeskatning at gøre? Man kan få nogle tal, som er ganske interessante, men man kunne have sat tallene i forhold til en hvilken som helst anden størrelse og fået nogle helt andre tal. Det har da ikke en pind at gøre med selskabsbeskatningens størrelse.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Arne Bjerregaard og hr. Ellemann-Jensen kan måske huske førstebehandlingen. Der udspandt der sig en tilsvarende diskussion, idet hr. Ellemann-Jensen med indigneret røst sagde, at nu begyndte man at brandskatte selskaberne i Danmark, eller hvilket udtryk hr. Ellemann-Jensen nu anvendte. Han sagde videre, at nu skulle han sandelig komme og belære ministeren, da ministeren tillod sig at sige, at det er et meget mere nuanceret billede, der tegner sig. De forskellige sammenligningsgrundlag, som man opererer med, er faktisk ikke rigtig mulige.

Efter at belæringen i udvalget har fundet sted, kan hr. Ellemann-Jensen altså ikke længere finde dokumentation for sine tal og sine påstande, og så vender han det om og siger: ja men de tal duer jo ikke, for man kan ikke sammenligne dem. Ja men det var lige præcis det, jeg sagde under første behandling, at det var et meget mere nuanceret billede, der tegnede sig, og at hr. Ellemann-Jensens argu-

mentation derfor var forkert. Måske kunne vi blive enige på det punkt, hr. Ellemann-Jensen.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Nu står ministeren pludselig og bagtaler sine egne argumenter fra før. Det ene øjeblik kan han bruge tallene, det andet øjeblik kan han ikke bruge dem. Jeg skal prøve at være lidt mere pædagogisk over for ministeren. De tal, han henviser til, er nogle tal, der viser noget om, hvor meget selskabsskatten fylder i det enkelte lands økonomi.

I et land, hvor industrien fylder mindre, end den gør i andre lande – f.eks. som i Danmark – er det klart, at man vil få nogle tal, der ikke er direkte sammenlignelige med dem, man får andre steder. Det, der er væsentligt, er, hvor meget skatten fylder i den enkelte virksomheds økonomi og samlede indtjening, og dér kan man på ingen måde hævde at beskatningen i Danmark af selskabernes indtjening er lavere end i andre lande. Det er klart fremgået også af de mange andre spørgsmål og svar, der er skabt under udvalgsarbejdet.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det er altid interessant, når hr. Ellemann-Jensen vil optræde som pædagog. Men kunne vi så ikke blive enige om, hr. Ellemann-Jensen, at der i hvert fald ikke under udvalgsarbejdet er blevet fremført argumenter, som kan dokumentere de påstande, som hr. Ellemann-Jensen kom med under første behandling?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod det-